

APTECZKA DOMOWA.

Podręczna apteczka domowa jest bardzo przydatnem urządzeniem w każdym gospodarstwie. W razie nagłego wypadku lub zachorowania szybka i dobra pomoc przynosi nie tylko ulgę w cierpieniu chorego, ale ma również decydujący wpływ na lżejszy lub cięższy przebieg całej choroby.

Wzorowo urządzona apteczka powinna mieścić się w drewnianej szafeczce, którą każdy cieśla wiejski łatwo wykona według wzoru. Wymiary takiej szafki wynoszą: 80 cm. wysokości przy 40—50 cm. szerokości i około 25 cm. głębokości. Po środku szafka zamykana jest na kluczyk, który powinien stale być zawieszony w tem samym miejscu, aby w razie potrzeby szybko go można użyć, jednak tak wysoko, by dzieci przez figle czy pustą ciekawość nie mogły się dostać do wnętrza.

W tylnej ścianie nazewnątrz należy umocować skoble, aby szafkę można było na hakach zawiesić w pokoju. Całość najlepiej pomalować białą, olejną farbą.

Wnętrze szafki dzielimy następująco: od góry przez całą szerokość idą dwie półki, potem przez pół szerokości dwie szufladeczki, a druga połowa dolnej części pozostaje wolna.

Nim jednak przystąpimy do wypełnienia tak urządzonej apteczki lekami, musimy zapamiętać sobie doskonale dwa następujące szczegóły. Po pierwsze — żadne bez wyjątku lekarstwo nie może być bez recepty. Często zbyt ufaamy swej pamięci, mówiąc sobie, że i tak będziemy wiedzieć,

które jest lekarstwem na serce, a które od kaszlu. Tymczasem pamięć zawodzi, w pośpiechu i przestachu łatwo popełniamy omyłki i zamiast kilku kropel, dajemy choremu łyżkę leku. A taka kuracja może kosztować życie. Nie zaniedbujmy więc tego, by każde lekarstwo miało umocowaną i czytelną receptę przy sobie!

Drugi warunek — to barwa recepty. Apteki w całym świecie wydają białe recepty dla lekarstw, które przyjmujemy do środka, a żółte lub czerwone dla maści, nacierañ, okładów i t. d. Dość więc rzucić okiem na barwę papieru, by wiedzieć o zastosowaniu danego lekarstwa.

Kierując się kolorem recepty, przystępujemy do rozmieszczenia lekarstw w apteczce. Na górnej półce ustawimy wszystkie leki wewnętrzne, z białymi receptami.

1. Krople Inoziemeowa, zażywane przy bólach żołądka i niedyspozycji, nie częściej niż co 2—3 godziny. Dorośli 15—20 kropli, dzieci tyle, ile ma lat. Zażywać na cukrze lub — lepiej w kieliszku wody przygotowanej.

2. Krople duńskiego króla, przeciw chrypce, kaszlowi, drapaniu w gardle. Dorośli 20—30 kropli, dzieci 5—10, na wodzie, co 3 godziny.

3. Krople Walerjanowe przy biciu serca, nagłym wzruszeniu, przestachu i t. d. Jednorazowo 20 kropli dorosłym, 8—10 dziecku, na wodzie.

4. Magnezja lub sól glauberska — środek przeczyszczający. Stołowa łyżka rozpuścić w pół szklan-